

Ismét sikeres rendezvényt zártunk

2020-ban Zala rendezheti az országos vadásznapot

A nyár végi hőség ellenére idén is rengeteg látogatót vonzott a Zalai Vadászati Évadnyitó. Augusztus utolsó hétvégén az ünnepé és a felhőtlen szórakozásé volt a főszerep a Sohollári-völgyben.

A délelőtti ünnepség a hagyományoknak megfelelően a Hubertus-misével kezdődött, amelyet Csóka Péter János

A művész alkotását az első zalai világrekord gímszarvasról mintázta, művéhez csaknem ötszáz kilogramm bron-

az 1971-es Vadászati Világkiállítás emblematikus trófeája volt, mely méltán hirdette a magyar, s egyben a zalai szarvasállomány kiváló minőségét, a hazai vadgazdálkodás fejlődését, az itt dolgozó szakemberek lelkiismeretes, elhivatott munkáját.

Kliegl Sándor szobrász,

atya, a magyar pálos rend tartományfőnöke celebrált, segítői dr. Szentirmay Tamás hivatalvezető és Bíró Ferenc kántor voltak. A szentmisét követően dr. Nádor László, az Országos Magyar Vadászakamara Zala Megyei Területi Szervezetének

zot használt fel. A szarvasat közel életnagyságúra formázta meg.

A szarvasbikát 1970-ben egy svájci hölgy, Marion Schuster ejtette el a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Lenti Erdészeténél, Hernyék határá-

Munkácsy Mihály-díjas érdemes művész Mosonmagyaróváron született 1945. február 27-én, jelenleg Szegeden él és alkot, számos köztéri alkotás készítője. Több szobra látható Budapesten, s a világ több városában, Koppenhágá-

elnöke, Pálinkás Róbert, a Zala Megyei Vadászszövetség elnöke és Rosta Gyula, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója leleplezték a Kliegl Sándor szobrászművész által készített gímszarvas-szobrot, mely a Sohollári Vadászház előtt kapott helyet.

ban. A bika korát az Országos Trófeabíráló Bizottság 12 évesre becsülte. A páratlan 26-os, 14,10 kilogrammos, 251,83 nemzetközi pontszámú trófea két évig állt a világranglista élén, jelenleg a 32. helyet foglalja el. E zalai gímszarvasbika

tól Tokióig megtalálhatók alkotásai.

A program a szobor leleplezését követően Rosta Gyula vezérigazgató ünnepélyes köszöntőjével folytatódott a Hét Vezér Emlékhelynél.

(Folytatás a 2. oldalon.)

(Johannes Plenio – pixabay)

Vadászati értekezlet Csömödérben

A ZALAERDŐ Zrt. vadgazdálkodási ágazatában dolgozó szakemberek esztendőről esztendőre a szarvasbögést megelőzően értekezletet tartanak, melynek idén a Csömödéri Turistaszálló adott otthont.

A szakmai rendezvényen Rosta Gyula vezérigazgató köszöntötte a megjelent erdészeti igazgatókat, műszaki vezetőket és kerületvezető vadászokat, majd beszámolt az erdőgazdaság aktuális helyzetéről, a felhasználó terhelő problémákról, továbbá az előttünk álló hónapok vadászati feladatairól.

Páll Tamás, a ZALAERDŐ Zrt. vadászati felügyelője tájékoztatást nyújtott a nagyvadfajok 1970 óta rögzített terítékadatairól, külön kiemelve a 2018/19. vadászati év rekord nagyságú, 3322 vaddisznó elejtését. Erdőgazdasági és erdészeti szinten is elemezte a vadgazdálkodás árbevételének és költségének alakulását, valamint kitért a 2019/20. vadászati év tervszámainak változására. Páll Tamás beszámolt az értékesítési tapasztalatokról és a hivatásos vadászok országos versenyéről is.

Ezt követően Ernszt Tamás vadászati és halászati előadó tájékoztatást nyújtott az erdőgazdasági vadászterületek haszonbérleti időszakának 2037-ig szóló meghosszabbításáról, és az afrikai sertéspestis hazai terjedéséről, ennek során életbe lépett intézkedésekről. A megjelentek

részletes beszámolót hallhattak az Országos Magyar Vadászakamara által kiírt 2017. és 2018. évi vadgazdálkodási pályázati lehetőségekről, annak erdőgazdasági megvalósulásáról, továbbá az elmúlt időszak jogszabályváltozásairól. Az előadó felhívta a figyelmet a dűvadjelek gyűjtésére, a vadelhullások dokumentálására és a vadkárfelemelési szabályok betartására.

gyelmet a földalapú támogatással érintett földterületek megfelelő állapotban tartására, továbbá a parlagfű elleni védekezés fontosságára.

Az értekezlet résztvevőit Pálinkás Ákos erdészeti igazgató terepi bemutatóra invitálta, amelyen bemutatták azon technikai eszközöket, amelyek a villanypásztor-rendszerek kiépítését, karbantartását és bontását segítik. Egle Zoltán vadászati műszaki vezető részletesen ismertette a szakszemélyzet munkáját segítő eszközök használatában szerzett tapasztalatokat, majd a vadászati szakemberek részére Csordás

Kollégáink villanypásztor-vezeték bontása közben

Kreiner Roland vezérigazgató-helyettes, termelési igazgató az Öreglaki Vadfeldolgozó Kft. vadhús-értékesítési tendenciáiról és a vadhúsárak várható változásairól nyújtott tájékoztatást, valamint felhívta a fi-

Béla, Nagy Gábor és Zsernoviczky István hivatásos vadászok működés közben mutatták be a fejlesztések eredményét.

Szöveg és fotók: Ernszt Tamás

Tiszteletdiplomásokat köszöntünk

Ez év szeptember 10-én Sopronban a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának 2019/2020. évi, nyilvános tanévnyitó kari tanácsulása keretében

Dr.h.c.Dr. BONDOR ANTAL okleveles erdőmérnöknek, egyetemünk díszdoktorának, a valamikori Dél-zalai Állami Erdőgazdaság erdőművelési csoportvezetőjének, a MÉM Erdészeti Főosztálya vezetőjének, az Erdészeti Tudományos Intézet volt főigazgatójának, Sopronban az Erdőművelési Tanszéket vezető

egyetemi tanárnak, professor emeritusnak, oklevele megszerzésének 65. évfordulója alkalmából VASOKLEVÉL tiszteletdiplomát, KISS TIBOR okleveles erdőmérnöknek, a volt Zalai Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Csömödéri Vasút- és Fafeldolgozó Üzeme üzemvezetőjének, majd az erdőgazdaság központjában üzemszervezőnek, később szakfelügyelőnek, oklevele megszerzésének 60. évfordulója alkalmából GYÉMÁNTOKLEVÉL tiszteletdiplomát,

HORVÁTH DÉNES okleveles erdőmérnöknek, a volt Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Bánokszentgyörgyi Erdészete igazgatójának, majd a Zalaerdő Rt. belső ellenőrének, oklevele megszerzésének 50. évfordulója alkalmából ARANYOKLEVÉL tiszteletdiplomát adományoztak.

A jeles elismerésekhez a ZALAERDŐ újságunk szerkesztősége gratulál, és az érintett kollégáknak jó erőt és egészséget, s a hagyományos köszöntéssel, jó szerencsét kíván!

Ismét sikeres rendezvényt zártunk

2020-ban Zala rendezheti az országos vadásznapot

(Folytatás az 1. oldalról.)

A vezérigazgató beszélt a vadászok és a vadászat felelősségéről, szépségéről, majd bejelentette, hogy a következő esztendőben Zala megye rendezheti az országos vadásznapot, amely a világkiállításra történő felkészülés egyik jelentős állomása lesz.

A hagyományokhoz híven dr. Nádor László az Országos Magyar Vadászkamara Zala Megyei Területi Szervezete, Pálincás Róbert a Zala Megyei Vadászszövetség és Rosta Gyula a Zalaerdő Zrt. nevében koszorút helyeztek el a millicentenáriumi emlékére állított kopjafáknál, majd a résztvevők megemlékeztek az elmúlt években elhunyt vadásztársakról. A Vadászok Emlékfájánál Páll Tamás, az Országos Ma-

gyes akrobatikus tornászai szórakoztatták a közönséget. Vadásznapi nem létezik néptánc nélkül, idén a Kerka Tánc együttes kápráztatta el az érdeklődőket fergeteges bemutatójával. A ReChord zenekar előadásában ismert populáris dalok csendültek fel háromtagú formációra szabva, akusztikus jellegű megszólalással, míg az MR'8 zenekar a magyar rock klasszikusaiból játszott egy csokorra való.

A kísérő rendezvények között kicsik és nagyok is találhattak kedvükre valókat. Nagy sikernek örvendtek egyebek mellett a vadászkutya-fajtabemutató, az alpakasétáltatás és az állatsimogatás, sokan kipróbálták a légfegyveres lövészetet és az íjászatot. Nemes ügyet is szolgálhattak a látogatók, hiszen

sodik Bőjte Katalin, a zalaegerszegi Öveges József Általános Iskolából, az első helyet pedig Marics Maja Anna, a nagykanizsai Rozgonyi Úti Általános Iskola diákja érdemelte ki.

A Zalaerdő Zrt. vadászházainak kiváló szakácsai különféle vadpörkölttel várták a látogatókat, s ételeik olyannyira jól sikerültek, hogy az utolsó cseppig kiürült minden kondér.

A rendezvény az Egy a Természettel Nonprofit Kft. támogatásával, a 2021-es Vadászati és Természeti Világkiállítás keretében valósult meg.

A programról készült galériánkat a Zalaerdő Zrt. hivatalos Facebook-oldalán tekinthetik meg (facebook.com/Zalaerdő).

Steyer Edina

Fotók: Varga György

gyar Vadászkamara Zala Megyei Területi Szervezetének alnöke helyezte el a koszorút.

A délelőtti hivatalos ceremónia részeként adták át a vadászati kitüntetések is az arra érdemeseknek. Nimród Vadászérem kitüntetést vehetett át Horváth János Mihály, a Letenyi Erdészeti hivatásos vadász, illetve Kósa György, a Bánokszentgyörgyi Erdészeti hivatásos vadász. A zalai gimnáziummal történő magas szintű gazdálkodásért és a trófeaszemle vadászati hagyományteremtéséért gróf Nádasdy Ferenc Emlékplakettet vett át Rosta Gyula vezérigazgató a Zalaerdő Zrt. képviseletében.

A nemrég vizsgát tett 68 ifjú vadászjelöltet Prof. Dr. Faragó Sándor DSc., a Soproni Egyetem professzora vadásszá avatta, dr. Nádor László és Pálincás Róbert vadásszá fogadta.

A délután a szakmai és kulturális programok, valamint a gasztronómia jegyében telt, vidám beszélgetésektől, fegyverdörrenéstől, gyermekkacajától és zenétől volt hangos a völgy. A színpadon egymást követték a produkciók, a Nagykanizsai Fúvószenekar hangulatos koncertje után a Zalaerdő TTDSE

háromórás időintervallumban az Országos Vérellátó Szolgálat munkatársai vártak véradásra minden segíteni szándékozót.

Délután zajlott a BLASER Kupa döntő is, melynek a sohollári lőtér adott helyszínt. A versenyen a következő eredmények születtek: 1. Györök Lajos, 2. ifj. Gróf András, 3. Csaba Arnold, 4. Krausz Lajos, 5. Juhász Lenke. A programon bemutatólövészetet tartott a világ- és Európa-bajnok sportlövő, Szerdahelyi András is.

A Zala Megyei Vadászkamara és Vadászszövetség ez évben is meghirdette a mára már hagyománnyá vált rajzpályázatot. Az idén „A mesélő vadász...” címmel népmese-illusztrációkat vártak, elsősorban általános iskolásoktól. Közel százötven szebbnél szebb alkotás érkezett az ország egész területéről. A beérkezett pályamunkákat szakértő bizottság bírálta el, amelynek tagjai: Rékasi Csaba festőművész, Szigeti Edit, a VKE Természetfotó Kör elnöke, Gyulai Gergely ötvösművész és Györfári Attila, a megyei vadászkamara titkára, fővadász. A földijások közül harmadik helyezett lett Böröcsök Jana Újudvarról, a má-

Szeptember elején a Zalaerdő Zrt. Letenyi Erdészeti kopjafát avatott a nemrég elhunyt Varga Tibor (1962–2019) kerületvezető erdész emlékére a vétyemi kerületben. A Kárpáti Hunor által faragott kopjafa örök emléket állít kollégáknak az általa oly' nagy tiszteletben tartott kerületben.

Fotók: Hopp Tamás

Bajban vannak a tölgyesek

Zalába is megérkezett a rettegett, invazív kártevő rovar

A NAIK Erdészeti Tudományos Intézet a közelmúltban jelezte, hogy Magyarországon is számítani kell egy Amerikából származó rovarkártevő, a tölgy csipkésposloska (*Corythucha arcuata*) megjelenésére. Ez a rovar 2000 körül került Európába, valószínűleg egy észak-olaszországi kikötőbe, élőnövény-szállítmánnyal. A problémát az jelenti, hogy a posloska természetes ellenségei „otthon maradtak”, azaz nálunk akadálytalanul szaporodhatnak, mert az európai élőlényfajok nem fogyasztják.

Délről-délkeletről történő terjeszkedés után Közép-Európába mintegy 7 éve ért el, Magyarország déli vidékein (Dél-

Fertőzött tölgy levelének színe

Alföld, Ormánság) is ekkor jelent meg. Elterjedési sebességére és kártételének nagyságára jellemző adat, hogy Szlovéniában 2 év alatt szinte a nulláról 60.000 hektárt lepett el, úgy, hogy az ottani tölgyerdők fotoszintézisének aktivitása 2017 augusztusára kevesebb, mint felére esett vissza.

A tölgy csipkésposloska a korábbi években már Zalában is észlelt platán csipkésposloskával (*Corythucha ciliata*) hasonló kártételt mutat. A levéllemezbe befúrva, annak szöveteit szívogatja, ezáltal az asszimiláló zöldtömeget csökkenti, így a vegetációs időszak második fe-

lére a tölgyfa legyengül, fanyagában nem fejleszti ki a késői pászát, nem érleli be a makkot; növedékvesztés és

lére a tölgyfa legyengül, fanyagában nem fejleszti ki a késői pászát, nem érleli be a makkot; növedékvesztés és

általános egészségi leromlás lép fel. Jelenlegi tudásunk szerint közvetlenül nem okozza a fa pusztulását, de kártyavárként döntheti össze a tölgyektől függő, többszáz élőlényfajból álló ökológiai rendszert, amely

Fertőzött tölgy levelének fonákja. Jól láthatóak a lárvák és a kifejlett rovarok, ill. az ürülécsomók.

a magyar erdők vázát alkotja. Nem fajspecifikus kártevő, valamennyi tölgyfajunkon előfordul. Magyarországon 600 ezer hektár, Európában összesen 30 millió hektár tölgyerdő veszélyeztetett.

Az idei évben hozzánk, Zalába is megérkezett a tölgy csipkésposloska. Jomagam a 7-es út becsehelyi elágazójánál, majd a borsfa-bánokszentgyörgyi völgyben észleltem először, ezután a Bánokszentgyörgyi Erdészet hangsúlyos pontjait és északi peremvidékét lejárva szembesültem azzal, hogy valamennyi erdészkerüle-

tünk fertőzött, és szinte hetek alatt úgy terjedt el erdeinkben, hogy nem vettük észre. Kollégáink jelzései alapján mindez már nemcsak nálunk, hanem a Zalaerdő többi erdészeténél is probléma.

Miről lehet észrevenni? Az egészséges zöld tölgylevelek színén először apró, sárga pöttyök jelennek meg, kezdetben az érzugokban, ezek a szírvások nyomai. A sok sárga pötty később az egész levélfelületet elborítja, majd a levél bebarorul, esetleg elszárad. A levélfonákon sok apró fekete pötty elszórva: ürülék. Sok apró fekete pötty csomóban: peték. Sok apró, de kicsit nagyobb fekete pötty csomóban: lárvák. Néhány, 2–3 mm nagyságú hártás peremű rovar: a kifejlett posloska.

Védekezés egyelőre nem ismert, pontosabban ésszerűen kivitelezhető módja még nem lehetséges. A kemikáliák kijuttatása óriási veszélyt és költséget jelentene, ezért az eleve kizárható. A témával foglalkozó szakemberek egyedüli lehetőségként a biológiai védekezést (természetes ellenség importálása) látják, az azonban nagyon komoly előkészítő kutatásokat és körültekintést igényel, mert egy nem kellőképpen lemodellezett behurcolás további ökológiai haváriát

eredményezhet (ld.: harlekin katica).

Az Erdészeti Tudományos Intézet összeállított egy útmutatót a tölgy csipkésposloska európai térnyeréséről, életciklusáról, felismeréséről (a fenti megállapítások jó része is ezen alapul), és ezen útmutató piroosan bekeretezett mondata a következő: „Magyarországon ez idáig nem jelent meg olyan idegenhonos, inváziós rovarfaj, ami erdeinkre (tölgyeseinkre) nézve hosszabb távon ekkora veszélyt jelentene!!!”

Szöveg és fotók: Vaski László

Természetvédelmi erdőkezelés

Erdőgazdálkodás a Nagykanizsai Erdészetről

Az elmúlt évtizedben mind szakmai berkekben, mind az országos médiában egyre nagyobb hangsúlyt kapott a természet és a környezet védelme. Egyforma figyelem fordult a globális problémákra és a helyi eseményekre.

Az állami erdőgazdaságok szakmai elhivatottságából – megfelelően a társadalmi igényeknek – napi és éves munkavégzésük során mindig szem előtt tartották a természet védelmének célját. Meggyőződésük szerint sokszor nagyobb hatékonysággal, mint az egyéb erre hivatott állami szervezetek és hatóságok. Véleményem szerint az ok- és célszerű erdőgazdálkodás mindig is az erdőgazdaságokra bízott természeti vagyon fenntartását, javítását, értékének növelését és ezáltal a lehető leghatékonyabb védelmét szolgálta.

A természetvédelem helyi problémáit az egyes erdésze-

területének tíz százalékán – észleltük a bálványfa különböző mértékű megjelenését. Az elmúlt évek erőfeszítéseit dicséri, hogy a 233 erdőrészletből alig harmincban találtunk tömbös előfordulást, a többiben „csak” szálszerű fertőzöttséget jelentettek a kollégák. A fertőzöttség a permetezéses és kenéses védekezésre alkalmas erdőrészletekben 1 és 20 – átlagosan 10 – százalék közötti értéket mutat. Az injektálásos módszert igénylő területeken a borítottság 1 és 40 – átlagosan 15 – százalékos. Ezek az értékek arra engednek következtetni, hogy a minél fiatalabb egyedek elleni védeke-

folyamatban lévő erdősítések közül 65 hektáron végzünk fajcserés – szerkezetátalakításos erdősítést, amiből 18,20 hektáron tölgyre, 43,16 hektáron vörös tölgyre és 3,64 hektáron hazai nyárra alakítjuk át a korábbi akácállományokat. A tölgyes és hazai nyáras állományokat az adott termőhelynek megfelelően választjuk ki. A vörös tölgyes állományok esetén az idegenhonos és intenzíven terjedő akácot első lépésként ugyan idegenhonos, de nem invazív fafajra cseréljük, ami majd a következő véghasználat után teremti meg a lehetőséget őshonos célállomány kialakítására. Ez majd reménybeli utódaink feladata lesz.

Meg kell említeni a közelmúlt lucfenyőpusztulásai miatt szükségessé vált újraerdősítéseket, melyekből a jelenleg folyamatban lévők közül 104,83

tathatatlannal hozzájárultunk a természeti környezetünk javításához, védelméhez.

Ugyancsak nem látványos, de fontos természetmegőrző és környezetjavító tevékenységként említhetjük meg a folyamatban lévő erdősítéseink tudatos elegyítését, melynek során az elmúlt erdősítési szezonban a pótlásokba juttattunk mintegy 9000 darab hegyi ju-

har, 55.000 darab vadgyümölcs (cseresznye, alma, körte, dió) csemetét, ezzel is javítva erdeink minőségét, növelve értéküket.

A szinte már népbetegségnek tekinthető tömeges allergiás panaszok idején nem tartom túlzásnak a természetvédelmi tevékenységhez sorolni az erdészet kezelésében lévő nyiladékok, tisztások területén

végzett parlagfű elleni védekezési munkákat. A Nagykanizsai Erdészet területén az idei parlagfűszezonban eddig vállalkozókkal 234 órányi, közfoglalkoztatottakkal 280 órányi parlagfű elleni kaszálást, nyiladékarbantartást végeztünk.

Fentiek alapján elmondható, hogy a Zalaerdő Zrt. és azon belül a Nagykanizsai Erdészet a napi munkavégzése közben – mintegy „mellékesen” – az elsődleges feladat teljesítése, azaz az állami erdővagyon kezelése és gyarapítása során nem elhanyagolható természetvédelmi tevékenységet végez, hozzájárulva szűkebb és tágabb környezetünk életminőségének javításához.

Kiss Gáspár Levente
Fotó: wikipedia.org

Mindig „megbízhatóan” bő termés a bálványfán

tek adottságaitak legjobban kihasználva, a lehető legjobb válaszokat adva, saját napi tevékenységük során igyekeznek megoldani.

A Nagykanizsai Erdészet üzemi területén az idegenhonos invazív fajok közül mind költségigény, mind munkaráfordítás szempontjából a legnagyobb gondot a bálványfa tömeges jelenléte okozza. Az elmúlt csaknem két évtized munkája a fennálló probléma észlelésétől, a különböző lehetséges eljárások kísérleti majd üzemi körülmények közötti kipróbálásán át egy előre haladó fejlődési folyamat során a működő módszerek megismerésével az alkalmazandó technológiák kidolgozásáig tartott.

Jelenleg a bálványfaegyedek korától és méretétől függően a permetezés, kenés, vagy injektálás eljárását alkalmazva folytatjuk a védekezést. Egy kedves kollégánk szavait kölcsönvéve, a bálványfa ellen csatákat nyerhetünk, de a háború vége – és főleg a győzelem – még messze van. A Nagykanizsai Erdészet területén az idei tavaszon 233 erdőrészletben, 1162,56 hektár érintett területen – az erdészet

zés hozza meg a kívánt eredményt, így tartható kezelhető szinten a fertőzöttség. Ez viszont évről évre elhagyhatatlan munkát jelent, mivel egyetlen a védekezésből kihagyott év a bálványfa egyedszámának nem lineáris, hanem exponenciális terjedésével jár.

Az invazív fajok felsorolásából kihagyhatatlan az akác, amelynek bár megvan a megfelelő helye Magyarország erdőterületein – mind faanyagtermelő, mind mézélő hasznosítása okán –, azonban Zala megye kiváló termőhelyein megengedhetetlen a jelenléte. Az elmúlt évtizedekben az akác elleni védekezésnek kialakultak az üzemi mértékben alkalmazható módszerei, ezeket alkalmazva a Nagykanizsai Erdészet területén folyamatosan végezzük az erdősítésekben a részben permetezéses, részben kenéses védekezést. A főként tölgyes célállományú erdősítésekben a jellemzően három egymást követő évben elvégzett kezelés biztosítja az erdősítés gyakorlatilag akácmentes állapotát.

Mivel a jó minőségű termőhelyek állományainak javítása folyamatos cél, így a jelenleg

hektáron tölgyes célállománnyal, 3,11 hektáron pedig vörös tölgyessel váltjuk fel a kipusztult lucosokat. Vörösfenyőállomány helyett további 30,78 hektár tölgyes erdősítés van folyamatban.

Hazai őshonos fajú erdeink helyén – szem előtt tartva az erdővagyon értékének növelését, és megfelelő a törvényi és erdőtervi előírásoknak – további fajcserés erdősítéseket végzünk. Ezeket csak felsorolásszerűen említve erdei- és feketefenyő állomány helyett 31,52, cseres állomány helyett 72,99 és gyertyános és egyéb kemény lombos állomány helyett 97,57 hektáron folyik tölgyes célállományú erdőfelújítás.

A fajcserés erdősítések, akár a törvényi előírások miatt, akár önkéntes elhatározásból végezzük, minden esetben többlet-odafigyélést, többletmunkát és többletköltséget igényelnek. De minden ilyen erdősítés befejezésekor biztosak lehetünk abban, hogy az állami erdővagyon nem csak megőrizzük, hanem gyarapítottuk, mind anyagi, mind biológiai értékét növeltük. Ezzel, még ha nem is látványos módon, de vi-

Programterv 2019.

A Zalaerdő Zrt. közjóléti programjai

TURIZMUS VILÁGNAPJA • SZEPTEMBER 27.

A Csömödéri Állami Erdei Vasút különjáratot indít a Turizmus világnapja alkalmából. Járatainkra minden érdeklődőt szeretettel várunk!

ERDŐK HETE • SZEPTEMBER 30. – OKTÓBER 6.

Erdei séták óvodás és iskolás csoportok számára a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola (Csömödér) szervezésében. Előzetes bejelentkezés szükséges!

ŐSZI SÉTA • SZEPTEMBER, OKTÓBER

Erdei séták óvodás és iskolás csoportok számára a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola (Csömödér) szervezésében. Előzetes bejelentkezés szükséges!

ÁLLATOK VILÁGNAPJA A NYITNIKÉKBEN • OKTÓBER 5.

„Ki lakik az erdőben?” című előadás az Erdők Hete keretében a vadászható vadfajokról 10 órától. Előadó: Ernszt Tamás vadgazdamérnök. A program előzetes jelentkezéshez kötött, jelentkezni 2019. október 3-ig lehet Povics Noémi kolléganőnkénél (30/511-3213. povics.noemi@zalaerdo.hu)

GOMBAISMERETI TÚRÁK • SZEPTEMBER, OKTÓBER

Gombahatározás, gombagyűjtés a Zalakaros és a Lenti környéki erdőkben, a gombamegjelölés függvényében. Túravezetők: Gál Sándor (Zalakaros): +36-30/474-2130; Stefanich Péter (Lenti): +36-30/464-4558

GYÓGYNÖVÉNY- ÉS GOMBAISMERETI TÚRA • OKTÓBER 5.

Erdei túrara, gomba- és gyógynövénygyűjtésre hívunk minden kedves érdeklődőt az Erdők Hete keretében. Indulás a Zajdai rakodótól (46°38'35.01"; 16°36'17.81") 9 órakor. További információ és előzetes jelentkezés: Stefanich Péter (+36-30/464-4558)

SZEZONZÁRÁS • OKTÓBER 5.

A Csömödéri Állami Erdei Vasút szeretettel vár minden kedves érdeklődőt szezonzáró járataira! A szerelvények a menetrend szerint indulnak, a jegyeket a szokásos módon a kalauznál tudják megváltani. Szezonon kívül – jövő év tavaszáig – különjáratokat indítunk, amelyekről weblapunkon, Facebook-oldalunkon, illetve a Vasútüzemnél tájékozódhatnak!

TRÓFEAKIÁLLÍTÁS • OKTÓBER 11.

A Zalaerdő Zrt. szeretettel hív minden kedves érdeklődőt a 18. trófeaszemlére 2019. október 11-én, pénteken 14 órától a Szentpéterföldi Vadászaházhoz. További információ: +36-93/500-206, vadaszat@zalaerdo.hu

„A SOKSZÍNŰ ERDŐ” • OKTÓBER, NOVEMBER

Különleges erdei programok óvodás és iskolás csoportok számára a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében. Előzetes bejelentkezés szükséges!

ŐSZKÖSZÖNTŐ JÁRAT • OKTÓBER 25., 26.

Ezer színben pompázó falevelek között köszöntjük együtt az őszt a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal!

ŐSZI UTAZÁS • OKTÓBER 29., 30.

Tegyük együtt színessé az iskolai őszi szünetet! Gyertek, és vonatozzatok velünk a zalai dombok között!

MÁRTON-NAPI JÁRAT • NOVEMBER 8–10.; 15–17.

Márton-napi erdei vasutas utazásra és egy kellemes ebédre/vacsorára invitál minden kedves érdeklődőt a Csömödéri Állami Erdei Vasút és a Hubertus Fogadó.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

www.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo, kozjolet@zalaerdo.hu

Erdei Vasút: **Kaliba Mihály** (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu)

Nyitnikék: **Povics Noémi** (+36-30/511-3213, povics.noemi@zalaerdo.hu)

Zakatoló: **Molnárné Vitális Anikó** (+36-30/933-8851, vitalis.aniko@zalaerdo.hu)

„Menj, az úton menj tovább!”

Babics István számomra kedves kolléga, emberként és szakemberként is felnézek rá. Legnagyobb közös nevezőnk pedig a magyar rockzene. Tudtam, hogy a vele készülő anyag megírása egyszerre lesz könnyű és nehéz. Könnyű, mert közel hat és fél év alatt sokszor dolgoztunk együtt, számos alkalommal beszélgettünk a legkülönbözőbb dolgokról, így viszonylag sokat tudok róla – ilyen helyzetben egyszerű kérdezni a másiktól. Nehéz, mert biztos voltam benne, hogy több órányi anyagot kell visszahallgatnom a diktantról. Így is lett...

„UTCAGYEREK VAGYOK”

Babics István 1961-ben született Zalaegerszegen, és abban a korszakban nőtt fel, amikor a megyeszékhelyen az új lakótelepek épültek.

– A szüleim bakonyiak, úgy kerültek Zalaegerszegre, hogy mindketten ott kaptak állást. Apám a sajtógyárban volt műve-

ként a ZTE kosárlabdacsapata az NBI-be.

TANULMÁNYOK ÉS A PÁLYAFUTÁS KEZDETEI

Az általános iskola után Sopronban folytatta tanulmányait, az erdészeti szakközépiskolában. Hatszoros túljelentkezés volt, de elsőre felvették. Mint mondta, szerinte azért is,

giumból, amikor nem lehetett kimenni. Én akkor is kosaraztam, ezért nekem délután nem volt szilencium (csendes tanulási idő a kollégiumban – a Szerk.), edzésre mentem olyankor. Jó tanuló voltam, de éjjel sokat kellett tanulni ezért. El sem tudtam volna képzelni mást, mint hogy erdész legyek. Másodiktól már csak öt napon

Szakmai előmenetel

Babics István erdőmérnöki oklevelét 1987-ben szerezte meg Sopronban, az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Ezt megelőzően 1979-ben elvégezte a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolát. Munkáját 1987. szeptember 1-jén műszaki gyakornokként kezdte a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, 1988. április 1-jétől mag- és csemetetermelési előadónak nevezték ki az erdőművelési osztályra. Ezt követően ugyanott, 1994. január 1-jétől erdőművelési előadónak dolgozott tovább 2001. szeptember 30-ig, október 1-jétől a Zalaerdő Rt. Bajcsai Erdészeti igazgatóként. A Bajcsai Erdészet megszűnése után 2004. január 1-jétől az összevonással megnövelt Nagykanizsai Erdészet műszaki államnyába került, ahol erdőművelési ágazatvezető beosztást kapott. Ebben a munkakörben dolgozott 2019. március végéig, április 1-jétől a társaság központjában az erdőgazdálkodási osztályt erősíti erdőművelési előadónak.

Erdészeti növényvédelmi szakmérnök oklevelét szerzett 1996-ban Sopronban. Több mint három évtizedes eddigi munkássága során fi-

gyelme az erdőművelés ágazatán belül főleg a nagyüzemi csemetetermelésre és az erdősítések biztonságos szakmai kivitelezésére irányult. Gazdag gyakorlati tapasztalataira építve eredményes pajor elleni védekezési technológiát dolgozott ki Vízvári Ottó erdőmérnökkel közösen. Az úgynevezett csöves ültetési technológiával jelentős eredményeket ért el a Nagykanizsai Erdészet homoki erdősítéseiben a korábban igen kritikus méreteket öltő pajorkár visszaszorítása terén. A ma már országosan is használt technológia külföldön is ismertté vált. A cserebogárpajor mellett invazív faj, a bálványfa elleni védekezésben is jelentős eredményeket ért el.

Kiemelkedő szerepe volt a részvénytársaság surdi külső kertjének kialakításában és az ott létesített vörösfenyő-plantázs nevelésében, gondozásában. Részt vett az obornaki egzotagyűjtemény telepítésében és az erdei fenyő-plantázs létrehozásában.

Szakmai sikerei elismeréseként ez év júniusában Kaán Károly Emlékérem kitüntetésben részesült a 150. Vándorgyűlés alkalmából szervezett ünnepségen, Lengyelben.

zető, anyám adminisztrátorként dolgozott a ruhagyárban. Nővérem és én már egerszegi születésűek vagyunk. Boldog gyermekkorom volt – mondta mosolyogva. – Az új lakótelepekkel volt mindenki elfoglalva, a gyerekekre pedig eleinte nem figyeltek. Bandákba verődve fociztunk, golyóztunk, csúzlival lövöldöztünk egymást, verekedtünk, ahogy kell. Igazi rosszcsonkok voltunk mindannyian. Utcagyereknek vallom magam, és az utca törvényei szerint élek a mai napig. A legfontosabb szabály: hazudni nem lehet! Az igazság ugyanis mindig megtalálja az utat. Ha hazugságon kaptunk valakit, a többiek megverték. Ha segítség kellett valakinek, azonnal megkapta.

Jó pár csínytevés, némi robantgatás után felfigyeltek a gyerekekre, s a lehető legjobb útra, a sport irányába terelték őket. Például kispályás focibajnokságokat írtak ki nekik – természetesen jutalmakért cserébe –, hogy ne legyen idejük rosszködni.

– Elég hamar, általános iskolás második koromban elkezdtem kosarazni is, mi voltunk a ZTE sportiskolája (a zalaegerszegi Landerhegyi Általános Iskola – a Szerk.). Nem sokkal utána jutott fel egyéb-

mert óriási kosárlabdaélet volt a városban, s addigra több bajnoki győzelmet szereztek csapatával: úttörő olimpián területi bajnokságot nyertek.

– Amikor elmentünk Sopronba a tanévnyitóra 1975-ben, nem az Internacionálét meg az egyéb kommunista indulókat énekeltek, mint sok más iskolában. A program a Himnusszal kezdődött, utána elénekeltek az Erdészhimnusz, majd a legvégén a Szózatot. Apám könnyes szemmel rám nézett, s azt mondta: „Fiam, jó helyre kerültél!” Ez biztosan így volt, hiszen a Kondor Antal, Firtás Oszkár, Jereb Ottó és dr. Tuskó László által fémjelzett híres tanári gárda tanított bennünket. Közülük páran egyébként Erdélyből származtak, és a trianoni döntés miatt el kellett menekülniük onnan – a mi szerencsénk. Nagyon kemény iskola volt, szigorú, de emberséges tanárokkal. Nagy követelményeket támasztottak velünk szemben, de szerettek minket. Ez abban is megmutatkozott, hogy eljártak a focimeccseinkre, a kosármecceinkre, és ha kellett, még a bíróval is szembeszálltak, kiálltak értünk. Sokszor kerültünk bajba, ami miatt ki is rúghattak volna bennünket, verekedtünk, kiszóktunk a kollé-

ketett iskolába járni egy héten, abból is az egyik gyakorlat volt. Jereb tanár úrral jártuk az erdőt. Előfordult, hogy útközben tíz jegyet is kaptunk felismerésre. A tobozt úgy tanította, hogy hátratettük a kezünket, beletett egyet, és meg kellett mondani a faj magyar és latin nevét is. Ha tizből három elhibáztunk, egyest kaptunk. Osz-

mérnökön is az oktatóim lettek. A kémiát már a szakközépiskolában nagyon megszerettem, aztán ez végigkísérte a tanulmányaimat, s a munkám során is folyamatosan hasznosítom ezt a tudást, főleg a biokémiát.

A Zalaerdőhöz 1987 őszén került, először Bajcsán, majd a központban kezdett dolgozni ugyanabban a beosztásban, mint most.

– Fél évig dolgoztam Bodor György szárnyai alatt, utána kerültem be a központba idősebb Páll Miklós által, aki engem javasolt nyugdíjba készülő felesége, Páll Miklósné Éva né-

A ZENE SZERETETÉVEL GYERMEKEIT IS „MEGFERTŐZTE”

– Istók fiam a nagykanizsai Taste My Pain zenekar éneke-se volt, néhány lemezt is felvettek. Máté fiam basszusgitározott. Éci lányomnak (Éva – a Szerk.) gyönyörű hangja van, népdalokat énekel, neki is volt lemezfelvétele. Amikor Istók fiam 2016-ban meghalt, ő is el-némult, azóta nem énekel...

tályunkban hárman voltunk zalaiai, Lendvai Jenő (a Lenti Erdészet területvezető erdésze jelenleg) padtársam volt.

István a szakközépiskola és az egyetem között egy éven át az Erdészeti Tudományos Intézetnél dolgozott Sárváron mint műszaki ügyintéző.

– Az egyetemen hasonlóan nagy szerencsém volt, mint az előző iskoláimban, kiváló professzoroktól tanulhattam, akik közül többen később, a szak-

ni helyére. Mindhárman nagyon jó tanítók voltak, jobbakat nem is kívánhattam volna. Éva néni szinte anyámként vett pártfogásába, szakmailag is rengeteget tanultam tőle. Lehet, hogy a sors furcsasága, de miután dolgozni kezdtem, a legtöbbet nőktől tanultam. Pállné Éva néni felsőfokon tanította meg a szakmát, Kuzma Józsefné, a csemetekert akkori vezetője a középfokú ismereteket adta át. Pintér Kati néniel, aki akkor a csemetekertben dolgozott, együtt iskoláztunk csemetét, vele megtanultam az alapokat, azt, hogy milyen a kétkezi munka a csemetekertben. Sok jelenlegi kollégának adtam át tudást én is, köztük számos hölgynek, a csemetekerti dolgozóktól a mérnökökig. Mindegyikükkel könnyen megtaláltuk a közös hangot az előbb említettek miatt. Korábbi központi munkakörömben az utódom, Csányi Anita is sokat tanult tőlem, úgy érzem, túlnötte tanítóját. Véleményem szerint ma már sokkal jobb kereskedő, mint én vagyok, igazi üzletasszony.

ZÖLD CSILLAG, ERDÉSZCSILLAG...

– Számomra a három legrszebb zenemű a Himnusz, a Szózat és az Erdészhimnusz – ezt szögezzük le mindjárt az elején. Mindezek után jön természetesen a rockzene. A nővérem Zalaegerszegen a Zrínyi-gimnáziumba járt, s a zrínyis diákok már akkor klasszikus rockot hallgattak: Deep Purple-t, Nazareth-t, Pink Floydot, Led Zeppelint. Én is ezeken nőttem fel. Aztán a középiskola végén, egyetem elején berobbant az életembe a Piramis, a Korál, a Tűzkerék és Radics Béla, a „magyar Jimi

KITARTÁS ÉS AKARATERŐ

Ahogy a zene, a sport is nagy szerepet töltött be István életében.

– Sokat segített nekem. Amikor valaminek utánamész, és addig csinálod, amíg meg nem oldod. Kitartásra nevel.

Tizenegy évvel ezelőtt újra kezdett kosarazni egy nagykanizsai csapattal. Kollégánok, Pállné Schubert Judit hívta meg a csapatba, amelyben kanizsai fogorvos, ügyvéd, politikai tisztségviselő, főiskolai tanár is volt.

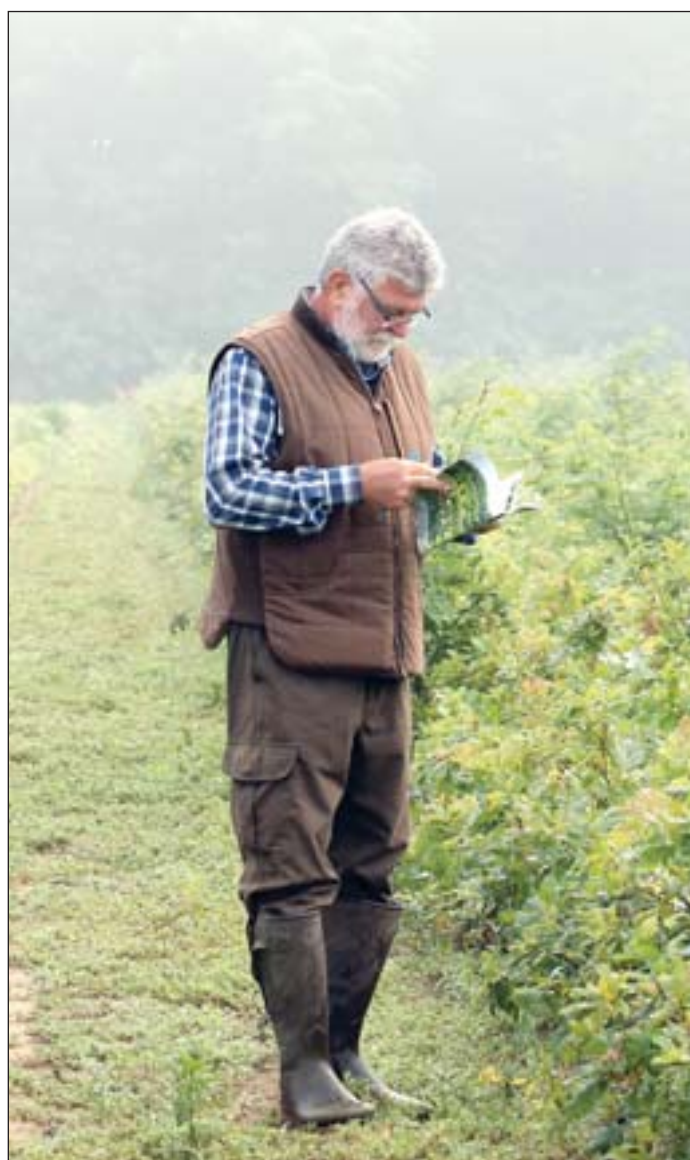
– Így költözött be a kanizsai közelet az életembe, hiszen nem csak játszottunk, sokat is beszélgettünk. Mindenkinek volt kosaras előélete dunántúli városokban, és együtt is szép eredményeket értünk el – életkorunk ellenére. Három évig tudtam velük játszani, utána kezdődött a probléma a csípőmmel...

HOBBIJA A SZAKMÁJA, ÉS SZAKMÁJA A HOBBIJA

Szabadidejében is növényekkel foglalkozik, pár hektáros kertjében örökzöldeket, valamint őshonos vadgyümölcsöket és szőlőt termelnek fiával, Mátéval.

– Vadkörte, barkóca berkenye, házi berkenye és parasztkorack is van a birtokomon. Minden, ami ott terem, őshonos. Ennek pedig egyszerű az oka: minél kevesebb legyen a károsító, és ne kelljen permetezni, a növénynek legyen saját ellenálló képessége származásából fakadóan. A termelés fő célja, hogy a gyümölcsökből ki-nyert ritka fajok magját el lehessen vetni.

Steyer Edina
Fotók: Kiss Gergő,
Steyer Edina

Bepillantás egy Zalában indult korszakos jelentőségű életműbe

A 120 éve született Barlai Ervinre emlékezünk

Barlai Ervin erdőmérnök a II. világháborút követő évek hazánk legnagyobb formátumú erdészetpolitikusa, erdész közgazdásza és a faipari kutatás alapjainak lerakója, 1899. június 19-én született Korompán, Pozsony vármegyében (ma Krompachy, Szlovákia). Édesapja, dr. Barlai Béla a felvidéki, selmebányai Bányászati és Erdészeti Főiskola vas-kohászati professzora, egyidőben pedig rektora is volt.

Barlai Ervin 1916-ban előrehozott hadiériáért tett, majd 1917-ben a világháború olasz poklába kerülve, életre szóló sérüléseket szenvedett. 1923-ban már a Sopronba menekült és települt Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolán szerezte meg kitüntetéses oklevelét. Családi, humanista légkörben és a Selmebányáról átmenett, hagyományosan demokratikus szellemiségű soproni főiskolán erősödtek meg benne azok a jellemvonások, amelyek azután egész életpályáján végigkísérték: a mélyen humánus magatartás, a nagyfokú szerénység, a szakmája, s egyáltalán a közösség érdekeinek megalkuvás nélküli szem előtt tartása, a rendíthetetlen kötelesség- és hivatástudat, s nem utolsósorban népe, a magyarság önzetlen szolgálatával párosuló forró hazaszeretete.

1923-ban a herceg Esterházy hitbizományánál lépett munkába, ahol rövid gyakorlati idő után, a Zala megyei Lenti erdeivasút-tervezéssel, majd a vasútüzem vezetésével foglalkozott 1929-ig. A kortársai közül hamar kiemelkedő, magas műszaki igényességgel dolgozó fiatal mérnökre felfigyelve, felettesei a hitbizományhoz tartozó Kerkavölgyi Faipari Rt. Lenti Fűrészüzemének vezetőjévé nevezték ki, mint hercegi erdőmérnököt. Az akkori igen kritikus, válságos gazdasági helyzetben a kor színvonalát meghaladó technológiai és üzemszervezési intézkedéseivel, az újdonságként ható üzemszervezés bevezetésével, valamint a termelés személyi feltételeinek kiemelt és ösztönző kezelésével, látványosan eredményessé tette az üzemet. Kiemelkedő munkájának híre még Japánba is eljutott, ahonnan átszámítva 5000 pengős, óriási havi fizetést ajánlottak részére, ám ő hazája iránti elkötelezettségét mindenél fontosabbnak tartotta.

1941-ben az európai látókörű, kiváló mérnököt kiemelt nemzetgazdasági érdekből felkérték a munkácsi székhelyű, Latorcza Műszaki és Gazdasági Rt. műszaki igazgatójának, melyet elfogadva, 180 ezer hektár visszakerült kárpátaljai erdő, 11 erdőgazdálkodás, 5 fűrészüzem és több más objektum irányítását végezte. Az alig több, mint három év alatt itt is megmutatta briliáns szervezőképességét, közgazdasági felkészültségét, vezetői kvalitásait, mintha tudta volna, hamarosan még nagyobb méretekben is szükség lesz munkájára.

A vesztes háborút követően

1945-ben Budapesten, a Földművelésügyi Minisztériumban vállalt állást. Ekkor erdészeti szempontból legfontosabb feladat az ország erdészetének talpra állítása, a zömében állami tulajdonba került erdők irányításának, kezelésének és ellenőrzésének megszervezése volt. A kormányzat a látókörébe került zseniális tehetségű és karizmatikus személyiségű Barlai Ervint bízta meg a hatalmas feladattal, s egyben a 12120/1945. ME. számú rendelettel létrehozta a Magyar Állami Erdőgazdasági Üzemek – a MÁLLERD – elnevezésű szervezetet, melynek ügyvezető igazgatójának Barlai Ervint nevezték ki. Ő első intézkedései között – igen humánusan – megfelelő munkahelyet biztosított valamennyi bel- és külhoni erdészeti szakembernek azzal, hogy irányításával 11 erdőgazdálkodást és 275 erdőgazdálkodást, valamint hozzájuk tartozó fűrészüzemeket alakítottak ki.

Barlai Ervin erdészetpolitikai nagysága ekkor domborodott ki igazából, amely leghatá-

rozottabban az általa írt és 1946-ban megjelent ERDŐGAZDASÁG-POLITIKAI IRÁNYELVEK című munkájában nyilvánult meg. Ebben ragyogó közgazdasági elemzést adja a magyar erdészet múltjának, s egyben megszabta az erdőgazdálkodás és a faipar jövőbeni közös céljait. Így, erdeink területének jelentős és folyamatos növelését, a gyorsan növő fajok telepítésének kiemelt fontosságát, valamint azt, hogy fel kell újítani mielőbb a letarolt erdőket, növelni kell az erdők jövedelmezőségét, s egyelőre korlátozni kell a fakitermeléseket és a fapelhasználást. Leszögezte, hogy az erdőgazdaság-politika az újjáépítés terveinek egyik alapvető tényezője. Szenvedélyesen nyomatékosította, hogy „Erdő nélkül nincsen Magyarország!” 1947-ben kiemelkedő munkájáért Köztársasági Aranyérem kitüntetést kapott.

A fordulat évében – 1948-ban – a hatalomra került embertelen kommunista diktatúra megálljt parancsolt Barlai Ervin igen jelentős távlatokat felmutató erdészetpolitikai munkájának, melynek szervezeti és gazdálkodási irányelvei ma is a XXI. század második évtizedében, iránymutatásul szolgálnak. Barlait feljelentették, mivel nem járult hozzá az ország fakitermelési tervének 1949. évi drasztikus emeléséhez, melyre

azután maga Rákosi adott utasítást. Ez egyúttal Barlai Ervin elbocsátását, s a kitűnően dolgozó MÁLLERD szervezetének szétverését, megszüntetését is jelentette. Barlait még az ÁVH gyűlöletes szervének Andrassy

úti székházába is beidézték, s csak véletlen szerencséjének köszönhetően nem lett bántódása.

Az 1950-es évek legelején jóérzésű faipari szakemberek megkeresték, hogy vállaljon munkát a tervezett Faipari Kutató Intézet létrehozásánál, melyre jogos sértettségét félretéve, vállalkozott, s annak alapító tagja lett. Itt ilyen irányú vonzalma és rendkívüli tehetsége számtalan faipari találmányban és szabadalomban realizálódott. Mint kutató, igen gazdag szakirodalmi tevékenységet is végzett, több könyve,

könyvrészlete és szakkikke jelent meg.

Az 1950-es évek első felében – mint sokoldalú felkészültségével egyedül számításba jöhető szakember – az Országos Terhivatal felkérésére elvállalt egy politikailag és emberileg igen kényes, szinte életveszélyes feladatot, nevezetesen az akkori sztálini közgazdaságtannak a termelői árrendszerre vonatkozó tarthatatlanságát kellett bizonyítani, amely igen súlyos károkat okozott az országnak. Barlaira jellemző, hogy ekkor is nem a sértődés, hanem népe érdekének szolgálata motiválta, s kidolgozta az erdészeti és faipari ágazat érték- és költségarányos árrendszerét, melynek jelentősen kedvező hatásaként, azt 1959-ben – elveit illetően – a gazdasági élet minden területén bevezették. Büszkeségünkre, így került egy magyar azok közé, akik elsőként rendítették meg a sztálini közgazdaságtan alapjait.

Az 1956-os forradalom dicső napjaiban Barlai Ervint nagy megtiszteltetésként visszahívták az erdészeti ágazathoz, s az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője lett, amely sajnos csak igen rövid ideig tarthatott. Ezt követően visszakerült korábbi munkahelyére, ahol tudása legjavát adva dolgozott tovább. Meghívott előadóként tanított a Buda-

pesti Műszaki Egyetemen és a soproni Erdőmérnöki Főiskolán. Nagyon sok faipari szervezetnek volt tagja vagy vezető képviselője. Egyidőben a „FAIPAR” című szakfolyóiratot is szerkesztette, s végig ő gondozta a „Faipari Kutatások” című lapot.

Barlai Ervin, mint nyugalmazott tudományos igazgatóhelyettes, élete utolsó percéig dolgozott, s 1967. július 3-án érte a halál. Hamvai a pesterzsébeti temetőben nyugszanak.

Az elveit és eszményeit soha fel nem adó, példamutatóan élő és dolgozó erdőmérnök halhatatlan életműve a magyar erdészet, közgazdaság és faipar örök értéke, melynek ápolása és követése a legnehezebb feladataink közé tartozik.

2009-ben, Barlai Ervin születésének 110. évfordulója alkalmából, részvénytársaságunk és egyesületi helyi csoportunk – meghitt ünnepség keretében – Lentiben, első munkahelyén emléktáblát helyeztet el. A mostani 120 éves születési évfordulón koszorú elhelyezésével tisztelegünk e zseniális szakember örökbecsű munkássága előtt, amelyet 2018. február 7-én Rosta Gyula vezérigazgató úr és Varga Attila úr, a helyi csoportunk akkori titkára posztumusz Magyar Örökség díj odaítélési elbírálására terjesztettek fel.

Dr. Baráth László

Vadgazdálkodási pályázatok

Vadföldművelés, eszközbeszerzés a vadászati ágazatban

A hazai vadgazdálkodók régóta megfogalmazott vágya teljesült 2017 őszén, amikor sok esztendő után újra lehetőség nyílt vadgazdálkodási célok megvalósítására támogatást kapni.

A magyar vadgazdálkodás környezeti és gazdálkodási feltételeinek javítására az Országos Magyar Vadászakamara nyilvános pályázati felhívást tett közzé az Országos Vadgazdálkodási Alapból finanszírozható tevékenységek megvalósítása érdekében, mely öt célterületre irányult. Ezek között megtalálhatóak voltak a

Nemsics Balázs tájegységi fővadász csapdát ellenőriz

csenderesek, vadbúvók kialakítása, vadföldök élő zöldtakarmány keverékekkel történő művelése, vadászterületek vízellátását javító beavatkozások, csapdapark beszerzésével megvalósuló ragadozógyérítés, továbbá az apróvad és őz állománygazdálkodásának fejlesztése.

A vadászatra jogosultak ré-

szeről nagy érdeklődés övezte a pályázati lehetőséget, így a várakozásoknak megfelelően jelentős számú pályázat érkezett a vadászakamara megyei területi szervezeteihez.

Részvénytársaságunk 2017 novemberében 6 sikeres pályázatot nyújtott be, melynek köszönhetően 2018-ban négy erdészetnél összesen 3,93 millió forint támogatással végezhettünk vadgazdálkodási feladatokat. Az élő pillangós vadlegelő-keverékes vadföldök létesítésében és művelésében néhány helyszínen már több éves kedvező tapasztalattal rendelkezünk, ezért e célterületre három pályázatot nyújtottunk be. A baki vadászterületen 6,23 hektáron, a lenti vadászterületen 15,51 hektáron, a Nagykanizsa-Bánokszentgyörgy-Letenye vadászterületen 13,76 hektáron létesítettünk zöldtakarmány-keverékes vadföldet, mely kora tavasztól késő őszi folyamatos táplálékot biztosít a nagyvad számára. A ragadozóállomány gyérítése érdekében a Lenti Erdészet 18 darab, a Bánokszentgyörgyi Erdészet 50 darab csapdát vásárolt, továbbá

640 darab vegyes ivarú fácánt is kihelyeztünk.

Az Országos Magyar Vadászakamara 2018 őszén újra pályázati felhívást tett közzé, mely a korábbi célterületeken felül lehetővé tette a szántóföldi kultúrák vetésével történő apróvad táplálkozó- és búvóhelyeinek kialakítását is. Részvénytársaságunk ismét 6 pályázatot nyújtott be, az elnyert támogatás összege 4,63 millió forint. Élő pillangós vadlegelő-keverékes vadföldet 6 terü-

Vadlegelő-keverékes vadföld Bánokszentgyörgy térségében

leten, összesen 35,64 hektáron létesítettünk (baki vadászterület 5,24 hektár, lenti vadászterület 15 hektár, Nagykanizsa-Bánokszentgyörgy-Letenye vadászterület 15,4 hektár), továbbá Homokkomárom külterületén 10 hektáron apróvad-keverékes vadföldet is kialakítottunk. A Nagykanizsai

Erdészet által kezelt vadászterületre 4 darab testszorító csapdát, 6 darab hattyúnyakcsapdát és 4 darab fémvázú Larsen-csapdát vásároltunk, továbbá a baki vadászterületre egy 5 m³-es, egytengelyes lajtoscocsi beszerzése folyamatban van.

Az OMVK területi szervezetei – a tájegységi fővadászok bevonásával – minden pályázat esetében elvégezték a pályázati úton elnyert támogatás és az önrész felhasználásának,

továbbá a pályázatokban vállalt feladatok végrehajtásának ellenőrzését, biztosítva a célok megfelelő felhasználását.

Reményeink szerint a jövőben is lesz pályázati lehetőség, mely segíti a hosszú távú, minőségi vadgazdálkodást.

Fotók és szöveg: Ernszt Tamás

Nyári táborok a zalai erdők ölelésében

A Zalaerdő Zrt. 2019 nyarán ismét két helyszínen adott otthont tematikus nyári táborainak: négy alkalommal egy-egy hétig tartó foglalkozást szervezett Obornakon, illetve Szentpéterföldén. Összesen 70 gyermek szerzett ismereteket az erdők és a tavak élővilágáról.

Szentpéterföldén kezdődött az idény egy „haladó” vadásztáborral, amelynek keretében Szommer Éva táborvezető és Egle Zoltán vadászati műszaki vezető várta vissza a tavalyi vadásztábor résztvevőit, továbbá azokat a gyerekeket, akik már családtagjaik által rendelkeztek ismeretekkel a vadászatról. A résztvevők fele valóban a visszatérő gyerekekből került ki, s a szervezők örömmel tapasztalták, hogy meglepően sok mindenre emlékeztek az előző táborból, az élményeknek köszönhetően mélyen rögzültek az ismeretek bennük.

Az elmúlt évben elsajátították az alapvető vadászati ismereteket, megismerték a vadászható vadfajokat, a vadászati módokat, idén azonban már a vadászati kultúra érintése mellett a vadgazdálkodás más területeit, feladatait mutatták be a résztvevőknek. A témák között szerepelt a vadföldgazdálkodás, a vadkárelhárítás, a vadbefogók és szőrök üzemeltetése, illetve a magaslesépítés is. Egle Zoltán bemutatta a vadászati eszközöket, illetve megismerhették az ifjoncok a vadászati munkáját mind elméletben, mind pedig a gyakorlatban. Nem maradhatott el a lövészet és az íjászat sem, az egyik nap pedig Keszthelyre kirándultak, ahol megtekintették a Helikon Vadászmuzeum vadászati kiállítását. A napok legkalandosabb élményét idén is az esti vadmegfigyelés adta, amelyben hivatásos vadászok, erdészek, műszaki vezetők voltak a szervezők segítségére. A tábor végén a gyerekek élményekkel telve, új ismeretekkel felvértezve távoztak, s külön megjegyezték azt is, hogy azért is volt jó ez a tábor, mert itt családias a hangulat – köszönhetően a kis létszámnak (12-fős a szálláshely) több figyelem jut egy-egy gyerekre.

A Nyitnikék Erdei Szállóban ezzel szemben 23–24 gyermek vett részt. Povics Noémi és Molnárné Vitális Anikó erdei iskolai vezetők, tekintettel a nagy létszámra is, kicsit a régi nyári táborozás hangulatát kívánták visszahozni: reggeli ébresztő, közös étkezés, napi felelősök kijelölése a különböző feladatok elvégzésére, hiszen ezáltal a gyerekek részt vesznek a tábor életében.

A gyerekeknek ez nagyon sokat jelent, mert kiszakadnak a megszokott hétköznapi életből, és egy kicsit megszabadulnak a telefon és az internet fogságából, itt a szokásostól eltérő szabályok vannak, és mégis jól érzik magukat – fogalmazta meg Povics Noémi.

A táborvezetők célja az volt, hogy kiszakítsák a gyerekeket a komfortzónájukból, s megmutassák nekik, hogy a termé-

zetben mennyi szépség és lehetőség van, ha kicsit is odafigyelnek.

Obornakon idén tartottak első ízben vadásztáborot a korábban felmerülő igények alapján: a vadászat szépségeivel és a vadászok feladataival ismerkedhettek a gyerekek szakmai előadások és gyakorlati bemutatók során. Nagy sikere volt

Nagy Zoltán versenyhorgász gyakorlati tanácsokat ad a gyerekeknek

Fotó: Egle Zoltán

Ernst Tamás vadászati és halászati előadó vadászható vadfajokról vitett előadásának. A tábor egyik fénypontja – Mátó Elemér kerületvezető erdész-

nek köszönhetően – a fegyverismeret volt mind elméletben, mind gyakorlatban. A táborlakók minden este nagyon várták az éjszakai vadlest, amikor pár órára kiültek hivatásos vadászainkkal megfigyelni a „mozgást”. Különös izgalmat jelentett számukra, hogy láttak babos disznót is (a házi és a vad-disznók genetikai keveredéséből született, fehér-fekete foltos disznók – a Szerk.). Egy alkalommal az egész napos kirándulás Zsigárdra vezetett, ahol Széplaki Hunor kerületvezető vadász bemutatta a fácántelep-
pet, majd Seres Petra vadgaz-

dalnokozási előadó vadászkutyabemutatót tartott. A hosszú túra után jólesett az ebéd a Zsigárdi Erdei Lak udvarán. A vadász-kürt-bemutató Gál András in-

tervezője. A táborban maradóknak esténként moziesteket tartottak, de a táborok kihagyhatatlan eleme volt a szalonnasütés és az éjszakai bátorságpróba is. Az Obornakon megrendezett kalandortáborban az erdei kirándulások során hasznos készségek elsajátítására fektették a hangsúlyt, úgy, mint az erdei viselkedés szabályai, a tájékozódás (iránytű- és térképhasználat), az erdei nyomolvasás, túlélési praktikák a vadonban, ehető és mérgező növények ismerete. A kisebb-nagyobb túrák mellett volt kézműves-foglalkozás természet-

ter anyagokból (pl. bodzakigyógy-készítés stb.), kutyás játékok Dióval, a terápiás kutyával. Táborzárásként vetélke-

Az obornaki vadásztábornak is nagy sikere volt

Fotó: Molnárné Vitális Anikó

dóvel adhattak számot a megszerzett tudásukról a gyerekek, s az is kiderült, hogy mennyivel jobban ízlik a saját sütésű szalonna, és mennyivel több élményt ad a természet, mint a tévé és az internet.

Mind a vadásztáborban, mind pedig az Erdei Kalandortáborban a táborvezetők alapvető

elsősegélynyújtási ismereteket is átadtak a résztvevőknek.

A táborok sorát a szentpéterföldi horgásztábor zárta, mely szintén nagy népszerűségnek örvendett. Első nap egy profi, Nagy Zoltán versenyhorgász is vendégeskedett a táborban. Bemutatta a horgászat alapismereteit (a horgokötést, a szerelék elkészítését stb.), beszélt arról, hogy mitől függ a horgászat sikeressége, majd együtt gyakorolt a tanoncokkal, s hasznos csali-
zasi tanácsokkal látta el őket. A gyerekek mindannyian elképezték horgászoknak bizonyultak, így más programot nem is igényeltek, a horgászat teljes mértékben lekötötte őket. Reggeltől estig pecáztak, s senki nem távozott úgy a táborból, hogy ne lett volna kapása! A tábor ideje alatt – Szommer Éva táborvezetőn kívül – Egle Zoltán, valamint Bakcsa Zoltán kerületvezető erdész segítettek őket. A táborvezető elmondása alapján nagyon jó volt látni, hogy a táborozás során milyen szépen kialakult az igazi csapatszellem a gyerekek között, sokat segítettek egymásnak. A tábor végén pedig nem csak további ismeretekkel, de élményekkel, sőt sikerélményekkel távoztak a gyerekek Szentpéterföldéről.

Pálmai Katalin

Kányádi Sándor:

Valami készül

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrét nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csősz ül:
Nézd csak a tájat,
de szépen őszi.

Faludy György:

Október 6.

A vesztőhelyre sáros út vitt és kikericsék kékjei.
Száz év, s meghaltam volna úgys –
vígasztalódott Vécsey.
Láhner György sírt s a földre nézett,
Damjanich szekéren feküdt,
Leiningen felmentő honvédek
árnyát kereste mindenütt.
S a táj olyan volt, mint a fácán:
tarló, fák vérző foltjai,
és ők, tarkán, libegve, hátán:
elhulló, bús-szép tollai.

Aradon így. A pesti téren
is ütötték a dobokat,
de ő nem félt, csak arca széle
vetett rózsálló lobokat.
Mosolygott. Mi bánta, hogy vége?
Branyiszkónál nevét az ég
karcolta kardja, a híres.
Ez volt Dembinski hadsegéde,
Abancourt Károly ezredes.
S mi elfeledték. A miniszter,
bár hívták, maradt egyedül.
– Az Al-Dunán – szólt – mély a gázló
s vénember már nem menekül.
Leszek bitófán harci zászló,
ha sorsom ezt így róttá ki –
s habár magyar volt Csány László,
úgy halt meg, mint egy római.

A többi, mintha friss, mély sebből
fröccsen szét érdes cseppű vér,
Kuftsteinbe, Grácba, Josephstadtba,
Olmützbe vitte a szekér.
Húszan egy odvas pincelyukban,
nehéz bilincsben, pipájukkal
egyensúlyozták magukat:
így éltek, sakkozta, dohogtak

és elmélkedtek, jó urak.
Kegyelmet vártak s forradalmat,
áldották-átkozták a hont
és írtak vert hadakra verset,
tábornok Bemre disztichont.

Volt, aki bírta; más kivénhedt;
olyik megőrült, de az élet
sodrából mind-mind kiesett.
Kinn szöske osztrák hadnagyoktól
gömbölyödtek a hitvesek.
S az ország rothadt. A rabságot
mindjárt megszokta s elfeküdt
a földön, mint télvízkor vágott,
rózsás rügyekkel tele bükk.
E rügyből egy se bontott zászlót:
a nagy tavaszi láz heve
kilobbant, múltó szalmaláng volt
vagy elköltözött másfele,
Londonba, New Yorkba, Turinba
és hús lidércként messze táncolt.

Száz év – s a magyar börtönéjjel
nem változott száz év alatt.
Száz év – s az első fordulóra
ébredtetek és lassan róva
a lépést, meláztatok róla,
mit hozott Világos, Arad:
száz év – hűségés ingaóra,
én folytatam járástokat,
mások járnak lépéseket,
s míg árnyékunk a kőpadlóra
hull – hány nap, hét és hónap óta! –
s kihúnyunk, pisla mécsesek:
sok szép magyar fej, hervadt rózsza,
Lonovics! Barsi! Berde Mózsai!
árnyatok felénk integet.

(Az ÁVO pincéjében, 1950. október 6.)

ZALA ERDŐ

A Zalaerdő Zrt. dolgozóinak lapja

- Szerkesztőbizottság: dr. Baráth László, Bodor György, Ernst Tamás, Gyergyák Lajos, Illés György, Kreiner Roland, Lukács István, dr. Páll Miklós, Pintér Csaba, Steyer Edina, Varga Attila (gazd. ig.), Vaski László.
- Felelős szerkesztő: Kreiner Roland (term. ig.)
- Kiadja: ZALAERDŐ Zrt. • Felelős kiadó: Rosta Gyula vezérigazgató
- Nyomdai előkészítés: Zala-Lap Kft. • Nyomtatás: Gura Nyomda Bt.
- Felelős vezető: Gura Béla